σκονάκι*

τεύχος # 1 - Μάρτιος 2014

editorial

Αν διαβάζεις εδώ...
...μάλλον το “σκονάκι” μοιράστηκε ή βρέθηκε και στα δικά σου χέρια. Το έντυπο αυτό είναι αποτέλεσμα συλλογικής προσπάθειας να επικοινωνήσουμε με το μαθητόκοσμο τις ανάγκες, τις επιθυμίες, τις αγωνίες, την οργή και το πάθος που βιώνουμε στην καθημερινότητα του παρόντος συστήματος.

Μέσα εδώ δε χωράνε...
...ιεραρχίες, κόμματα, μμε-διαφημίσεις και άβουλα όντα που κινούνται σύμφωνα με το ρεύμα. Το “σκονάκι” μοιράζεται χωρίς αντίτιμο και χέρι με χέρι καθώς στέκεται ενάντια σε οποιαδήποτε εμπορευματική λογική. Στέκεται ενάντια στον ξύλινο γραφειοκρατικό λόγο, στις αυθεντίες, στους μεσάζοντες, τα αφεντικά, τους φασίστες και τις μαφίες.

Εμείς που γράφουμε εδώ...
...είμαστε μία συλλογικότητα αναρχικών από την Ηλιούπολη. Μία κοινότητα αγωνιζόμενων ανθρώπων με πρόταγμα την αυτοοργάνωση και την αλληλεγγύη καθώς και την αντίσταση σε οποιαδήποτε μορφή εξουσίας με σκοπό τη δημιουργία ενός κόσμου ελευθερίας και ισότητας.

Υπήρξαμε κι εμείς...
...λίγα ή περισσότερα χρόνια πριν μαθητές. Ως φοιτητές, εργαζόμενοι ή και άνεργοι και αναγνωρίζοντας τα κοινά πεδία μάχης με τη μαθητική κοινότητα, μοιραζόμαστε το λόγο μας με σκοπό να δημιουργήσουμε ένα δίαυλο επικοινωνίας και να συμβάλλουμε σε επίπεδο αντιπληροφόρησης ενάντια στα καθεστωτικά μμε.

Το “σκονάκι #1” είναι ουσιαστικά το δεύτερο (!) τεύχος που μοιράζουμε. Προηγήθηκε το “σκονάκι #0” στο οποίο είχαμε καταπιαστεί κατά κύριο λόγο με το σύστημα εκπαίδευσης (βλ. εκπαίδευση του συστήματος). Στο παρόν τεύχος μας αποσχολούν ζητήματα όπως ο μιλιταρισμός, οι διάφοροι “μύθοι για το 1821” με τους οποίους μας βομβαρδίζουν τέτοιες μέρες και τα χιλιάδες πρόσωπα με τα οποία εμφανίζεται (ή πίσω από τα οποία κρύβεται) ο φασισμός.

Η ελευθερη διακίνηση, αναπαραγωγη και αντιγραφη του εντύπου (ή μέρους αυτού) είναι ελεύθερη από οποιονδήποτε σέβεται τον χαρακτήρα του.

επικοινωνία: **apopyra@espiv.net**

Το “σκονάκι” είναι ανοιχτό στη συμμετοχή σας... αν θέλετε μπορεί να συμμετάσχει ο καθένας από εσάς στα επόμενα τεύχη, στέλνοντας υλικό από ένα κείμενο μέχρι ένα στίχο, ένα σύνθημα, σκίτσο ή κόμικ.

Το σκονάκι αναμφίβολα, πέρα ίσως από ένα απλό “βοήθημα”, είναι κι ένα μέσο στα χέρια των μαθητών για ένα “ιδιότυπο σαμποτάζ” των εξετάσεων που έχουν καντανήσει να είναι ένα από τα κύρια συστατικά της “εκπαιδευτικής” διαδικασίας. Ωστόσο, η χρήση του δε συνιστά μια ολοκληρωμένη και σούπερ-αποτελεσματική επίθεση στο θεσμό αυτό. Αντίστοιχα, και το “σκονάκι” που κρατάτε τώρα στα χέρια σας, ούτε θεωρεί πως εμπεριέχει “ολη την αλήθεια”, ούτε προσδοκά ότι από μόνο του μπορεί να κάνει κάτι τρομερό! Είναι απλά μια συλλογική προσπάθεια, μια από τις πολλές που είναι ανάγκη να γίνουν και από τους νεότερους -στηριζόμενοι στις δικές τους ανάγκες, αγωνίες, αλήθειες και δυνάμεις-,προκειμένου οι μάχες μας ενάντια στους “από πάνω” να έχουν κάποια θετική έκβαση.

Καμία πατρίδα, κανένας στρατός...

Σαν θα με καλέσει η πατρίδα
να πάω τον οχτρό να πολεμήσω
Θα τους πω, δεν έχω `γω πατρίδα
ούτε θυσιάζομαι ποτές
Για των μπουρζουάδων τα μεράκια
για των μπουρζουάδων τα σαγόνια.

Θα τους πω, δεν βαστώ, δεν περνάει το παραμύθι
Δε με μπλέκουν εμένα μ' αδερφούς μου να σφαχτώ
Οι οχτροί μου είστε 'σεις που μας θέτε ν' αρπαχτούμε
Τα αισχρά συμφέροντά σας ματωβάφουνε τη γη
Η κεφαλαιοκρατία πάει πια έχει σαπίσει
Κι οι φαντάροι που ξυπνήσαν άλλο πια δεν πολεμούν.

Τα ντουφέκια μας τα θέμε, τα θέμε
για τα στήθεια τα, τα στήθεια τα δικά σας.
Κι οι λαοί αδέ..., λαοί αδελφωμένοι
θα σας στήσουνε, σας στήνουνε στον τοίχο.
Σαν κινήσετε, κινήσετε πολέμους
Τότε η μάχη θε να γίνει ταξική
Τότε η μάχη στα κεφάλια σας θα πέσει
Τότε η μάχη θα γυρίσει ταξική
Τούρκοι, Έλληνες, Άραβες και νέγροι
Όλοι επανά..., όλοι επανά..., όλοι επανά επαναστατήσαν
Και η νίκη μας ζυγώνει κάθε μέρα που περνά.

Σαν θα με καλέσει η πατρίδα
να πάω τον οχτρό να πολεμήσω
Θα τους πω, δεν έχω `γω πατρίδα
μόν' τα χέρια μου έχω για δουλειά.

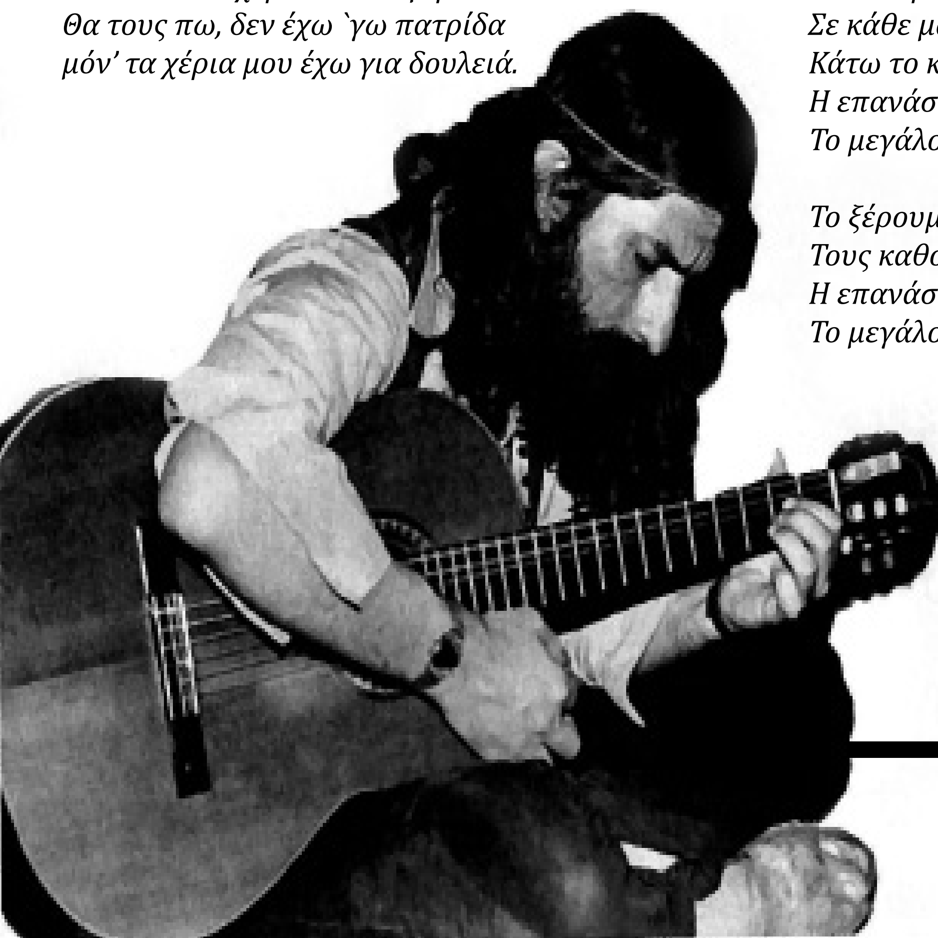
Και η επανάσταση θα γίνει
Κάθε μικρούλα σπίθα φουντώνει σε φωτιά.
Και αυτά τα δυο μας χέρια σαν σηκώσουμε σφιγμένα
Θα γιομίσουνε οι δρόμοι απ' ανθρώπινες ζωές.
Που οι βοές τους θα συντρίβουν κάθε σας τσανακοκλέφτη.
Τίποτα, τίποτα, τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει
Δεν μπορεί, δεν μπορεί να σταματήσει, τις φωνές, τις φωνές
Των πεινασμένων, τις φωνές, τις φωνές των σκλαβωμένων,
Που διψάν, που διψάν για λευτεριά, που διψάν, που διψάν
Αδελφωσύνη, που διψάν, που διψάν ελευτεριά.
Τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει το διάβα μας.
Της γης οι κολασμένοι, της γης οι κολασμέ...
Της γης οι προλετά..., οι προλετάριοι
Της γης οι προλετάριοι σαν βρούνε τους οχθρούς τους
Σα βρούνε τους οχθρούς τους, δεν κάνουν βήμα πίσω
Τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει το διάβα μας.
Ο καιρός, ο καιρός είναι μαζί μας

Τα ντουφέκια μας τα θέμε, τα θέμε
Για τα στήθεια τα, τα στήθεια τα δικά σας
Κι οι λαοί αδέ λαοί αδερφωμένοι
Θα σας στήσουνε, σας στήσουνε στον τοίχο.

Αυτοίνοι που χωρίσανε το βιος τους σε πατρίδα
Σε σύνορα μας μάντρωσαν σαν ζώα σε κλουβιά
Σε κάθε μας εξέγερση απάντησαν με βία
Κάτω το κεφάλαιο. Ρε κάτω η δουλειά
Η επανάστασή μας, θα γίνει, θα γίνει
Το μεγάλο άλμα για τη λευτεριά.

Το ξέρουμε, το μάθαμε, δεν έχουμε πατρίδα
Τους καθοδηγητάδες της κρεμά η εργατιά
Η επανάστασή μας θα γίνει, θα γίνει
Το μεγάλο άλμα για τη λευτεριά.

"Σαν θα με καλέσει η πατρίδα" - Ν. Άσιμος

Μαθητική καταστολή vol. 2014

Η καταστολή που έπαιξε ενάντια στις πρόσφατες μαθητικές καταλήψεις, μέρος της οποίας παρουσιάσαμε και στο προηγούμενο τεύχος, εμφανίζεται και πάλι μπροστά μας…

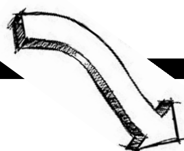
Με έγγραφο από τη ΓΑΔΑ στις αρχές Φλεβάρη "καλούνται τα αστυνομικά τμήματα να κάνουν πλήρη καταγραφή των σχολείων της περιοχής τους και να μεθοδεύσουν προσωπικές επαφές - συναντήσεις με τους διευθυντές αυτών, με σκοπό την καταγραφή υφιστάμενων προβλημάτων και αναγκών κατά τη λειτουργία των σχολείων, καθώς και τη συλλογή τυχόν αιτημάτων που θα υποβληθούν από αυτούς και αφορούν το πεδίο αρμοδιότητας του υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προ.Πο γενικά και της Αστυνομίας ειδικότερα."

Και πολύ καλά κάνουμε όλοι εμείς (όπως και διάφοροι σύλλογοι εκπαιδευτικών) και δε θεωρούμε τόσο αθώο ένα τέτοιο έγγραφο. Ούτε και βέβαια αναρωτιόμαστε μήπως οι αρχιμπάτσοι άρχισαν να ενδιαφέρονται για το «καλό» του εκπαιδευτικού συστήματος!

Λίγες ημέρες μετά γίνεται γνωστό ότι διευθύντρια 2ου ΓΕΛ Κερατσινίου είχε κληθεί στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής να καταθέσει ονόματα μαθητών που συμμετείχαν στις μαθητικές καταλήψεις τον περασμένο Οκτώβριο. Κι αυτή κάθησε κι έδωσε 8 ονόματα ανήλικων μαθητών! Όταν οι τελευταίοι κλήθηκαν για κατάθεση, ενημερώθηκαν-απειλήθηκαν από τους μπάτσους του Α.Τ. Κερατσινίου, που λειτούργησαν τελείως αυθαίρετα, ότι όχι μόνο θα κατηγορηθούν για κακουργηματικές πράξεις (!) αλλά και θα χάσουν την δυνατότητα να υποβάλουν μηχανογραφικό δελτίο για τις πανελλαδικές εξετάσεις (!). Πρόκειται για μια τελείως ανυπόστατη μεθόδευση αλλά με ξεκάθαρη στόχευση από την πλευρά τους.

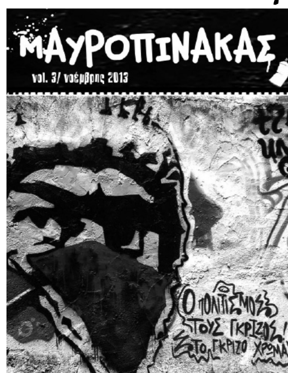
Και να που πριν το τέλος του περασμένου χρόνου σκάει από το Υπουργείο Παιδείας αυτή τη φορά (γιατί προφανώς δεν κόπτονται μόνο οι μπάτσοι για τη διαχείριση του σχολικού κόσμου) το περιβόητο mySchool που με τα λόγια του είναι ένα (αθώο κι αυτό δήθεν) «σύστημα καταγραφής του Υπουργείου Παιδείας που έχει ως στόχο τη καθολική λειτουργική ενοποίηση των υφιστάμενων πληροφοριακών συστημάτων υποστήριξης της καθημερινής λειτουργίας των σχολικών μονάδων». Ας δούμε λίγο όμως την πραγματικότητα: Πρόκειται για ένα σύστημα παροχής προσωπικών και απόρρητων πληροφοριών ήδη από το νηπιαγωγείο, μαθητικών-διδακτικών επιδόσεων και «ανάρμοστων» συμπεριφορών (τύπου «καταληψίες μαθητές» ή «απεργοί εκπαιδευτικοί») για τη διαμόρφωση ενός σχολείου αποδοτικής επιχείρησης (όπως περιγράφαμε στο προηγούμενο «σκονάκι»), στο κόψιμο-ράψιμο σχολικών μονάδων με αυστηρούς μαθηματικούς υπολογισμούς, στη διάχυση της ρουφιανιάς και της εμπέδωσης ενός καθεστώτος φακελώματος και ολοκληρωτικού ελέγχου από την πλευρά των «από πάνω». ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΟ MY SCHOOL!

Αποσπάσματα από κείμενο που μοιράστηκε από το «Πείρα(γ)μα - Πρωτοβουλία ενάντια στον θεσμό της εκπαίδευσης από την συνέλευση του Ρεσάλτο» στα δικαστήρια του Πειραιά στις 17/2 στη συγκέντρωση αλληλεγγύης στους 8 μαθητές

[...] Οι μαθητές και οι μαθήτριες που διαδηλώνουν στους δρόμους, οι μαθητές και οι μαθήτριες που καταλαμβάνουν σχολεία δίνοντάς τους νέα νοήματα, οι μαθητές και οι μαθήτριες που δεν αφήνουν μόνους συμμαθητές τους απέναντι σε μπάτσους, σε δικαστές, σε ρουφιάνους, που δηλώνουν έμπρακτα την αλληλεγγύη τους με αποχές, με κείμενα και κινήσεις αλληλεγγύης, οι μαθητές και οι μαθήτριες που αντιστέκονται, δεν είναι μόνοι. Η θέση μας είναι δίπλα τους. Η θέση των συμμαθητών τους είναι να βρεθούν δίπλα τους. Η θέση των καθηγητών είναι να αρνηθούν τον ρόλο τους και να βρεθούν με ξεκάθαρο τρόπο δίπλα τους. Απέναντι σε όποιους συναδέλφους τους που είτε από βλακεία, είτε από άγνοια, είτε από επιλογή βρίσκονται στη θέση του ρουφιάνου και με την βολική δικαιολογία «Με κάλεσε η αστυνομία, είναι και η αξιολόγηση, τι να έκανα;» δημιουργούν προηγούμενο για να εφαρμοστούν οι κατασταλτικές μεθοδεύσεις και να εμπεδωθεί ο φόβος στους μαθητές. Τέτοιες κινήσεις το μόνο που κάνουν είναι να συνεισφέρουν στην εφαρμογή των σχεδίων των «από πάνω»: καταστολή, φόβος, ανηλεής εκμετάλλευση.[...]

Το «σκονάκι» παρουσιάζει μια σειρά από αντίστοιχα με αυτό εγχειρήματα αναρχικών συλλογικοτήτων:

«Ο Μαυροπίνακας είναι μια αυτοοργανωμένη απόπειρα έκφρασης και επικοινωνίας μέσα και έξω από τις σχολικές αίθουσες. Μοιράζεται χέρι με χέρι στα σχολεία, τους δρόμους και τις πλατείες του Βύρωνα, της Καισαριανής, του Παγκρατίου και του Υμηττού, ώστε να συμβάλλει στη διάχυση του ανατρεπτικού λόγου μέσα στις μαθητικές και νεανικές κοινότητες αλλά και να συναντηθεί μαζί τους...». Θα τον βρείτε και ηλεκτρονικά στο blog της Πρωτοβουλίας αναρχικών - αντιεξουσιαστών από τους πρόποδες του Υμηττού:
http://paapty.squat.gr

Αντιφασιστικό έντυπο που μοιράστηκε σε σχολεία της Νίκαιας πριν από ένα χρόνο περίπου από τη συλλογικότητα «Μπλόκο στη εξουσία». Πρόκειται για μια αλληγορία της πραγματικής ζωής που μας έρχεται απευθείας από το βυθό του Μπικίνι όπου το σχέδιο διασποράς της φασιστικής πανούκλας βρήκε αντιμέτωπους τον Μπομπ Σφουγκαράκη και τους αντιφασίστες συντρόφους του. Θα το βρείτε ηλεκτρονικά κι εδώ:
http://mplokonikaia.squat.gr/files/2012/11/broch_oct.pdf

Τι όπλισε τα κανόνια του '21

25 Μαρτίου. Σημαίες στα μπαλκόνια, παρελάσεις, σχολικές γιορτές, Παπαφλέσσας στην τηλεόραση. Η εθνική υπερηφάνεια των ελλήνων ξαναχτυπάει κόκκινο. "Τίμα τους προγόνους σου, να είσαι πιστός στην πατρίδα και να την υπερασπίζεσαι απέναντι στους κακούς τούρκους, που θέλουν να μας κάνουνε ραγιάδες." Αυτά πάνω κάτω συνοψίζουν το δίδαγμα των «εθνικών εορτών» όπως μας το περνάει το σχολείο. Άραγε γιατί μας τα μαθαίνουν αυτά, αναρωτιόμαστε εμείς πονηρεμένοι. Μήπως προσπαθούνε να μας κάνουνε πατριώτες; Στην πραγματικότητα, η εξέγερση του 1821 στην ελληνική χερσόνησο απείχε πολύ από το χριστιανικό-εθνικό ξεσηκωμό που μας πλασάρει το εκπαιδευτικό σύστημα.

Ας πιάσουμε τα πράγματα από την αρχή. Οι ιδέες του Διαφωτισμού και της τότε πρόσφατης Γαλλικής Επανάστασης του 1789 οδήγησαν στην άνοδο της αστικής τάξης και την πτώση της φεουδαρχίας, δημιουργώντας ένα πρώιμο μοντέλο καπιταλιστικών σχέσεων. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την σταδιακή εγκατάλειψη του ασιατικού τρόπου παραγωγής σε μια Οθωμανική Αυτοκρατορία που βρισκόταν σε κατάσταση διάλυσης ήδη από τον 17ο αιώνα, εξαιτίας των μετακινήσεων πληθυσμών. Αυτό φυσικά εκμεταλλεύτηκαν οι Έλληνες έμποροι που λόγω της ευνοϊκής γεωγραφικής θέσης τους, έγιναν μια υπολογίσιμη οικονομικά δύναμη δημιουργώντας παροικίες στο εξωτερικό. Οι τελευταίοι, έγιναν η ντόπια αστική τάξη, αυξάνοντας την οικονομική τους επιρροή πάνω στους αγρότες. Ο νέος τρόπος οργάνωσης παραγωγής είχε σαν συνέπεια τη διάδοση αφενός των ιδεών του Διαφωτισμού μέσω των εμπόρων στα κατώτερα στρώματα και αφετέρου της ιδέας ενός εθνικά ανεξάρτητου συνταγματικού κράτους.

Ας ρίξουμε όμως μία ματιά στις κοινωνικές ομάδες που διαμορφώθηκαν στον ελλαδικό χώρο επί τουρκοκρατίας. Κεφαλή της κάθε κοινότητας-επαρχίας ήταν ο αγάς ή μπέης, τούρκος διοικητής. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι οι έλληνες «έμεναν στην απέξω». Οι φαναριώτες της Κωνσταντινούπολης, διανοούμενοι ελληνικής καταγωγής με υψηλή μόρφωση κοντά στο οικουμενικό πατριαρχείο, απολάμβαναν ιδιαίτερα προνόμια και αξιώματα (μεταφραστές, πρέσβεις κλπ) στο πλάι των αγάδων. Ήταν ξεκάθαρα φιλικοί απέναντι στη διοίκηση και προφανώς ενάντιοι στην ιδέα της επανάστασης. Όλοι έψαχναν τρόπο να προσεγγίσουν την οθωμανική αρχή, για να ικανοποιήσουν τα δικά τους συμφέροντα. Με το μέρος των τούρκων ήταν και οι έλληνες κοτζαμπάσηδες ή αλλιώς προεστοί, πλούσιοι μεγαλοϊδιοκτήτες, υπεύθυνοι τόσο για την τάξη και την ασφάλεια στην περιοχή τους όσο και για την συλλογή των φόρων από τους αγρότες.

Φυσικά, η οικονομική εκμετάλλευση των αγροτικών πληθυσμών δεν περιοριζόταν στον ντόπιο τούρκο αφέντη. Οι αγρότες, αναγκάζονταν να δουλεύουν και να πληρώνουν φόρους για τους ιδιοκτήτες της γης, τους αγάδες καθώς και τους κοτζαμπάσηδες (χριστιανούς και μουσουλμάνους). Αυτή την ευκαιρία φυσικά δεν έχασε η εκκλησία, η οποία αποσπούσε τον δικό της φόρο ('ρόγα') από το ποίμνιο. Στο πλευρό των αγροτών βρίσκονταν οι κλέφτες, ένοπλοι επαναστάτες στα βουνά, επικηρυγμένοι από τις αρχές, που δεν υποτάσσονταν στις παραπάνω εξουσίες και δρούσαν ενάντια στους κοτζαμπάσηδες και τους τούρκους αφέντες. Ως απάντηση, οι αρχές δημιούργησαν το σώμα των αρματολών, που χρησιμοποιήθηκε αρχικά ως εργαλείο για την εξουδετέρωση των κλεφτών.

Την μερίδα του λέοντος κατείχε η εκκλησία η οποία είχε καλύτερη θέση επί τουρκοκρατίας από ότι στα βυζαντινά χρόνια. Πέρα από την ειδική μεταχείριση από τις οθωμανικές αρχές, στα μοναστήρια της δούλευαν αγρότες, ουσιαστικά υπό συνθήκες σκλαβιάς. Περιφέροντας νεκροκεφαλές δήθεν αγίων, μοναχοί εισέπρατταν όχι μόνο χρήματα από τους αγρότες αλλά και είδη όπως λάδι, κρασί κτλ, τα οποία κατέληγαν στην αγορά και το αντίτιμο έμενε στους ίδιους.

Η στάση των προεστών καθώς και της εκκλησίας απέναντι στην ιδέα και μόνο της επανάστασης μόνο θετική και ενθαρρυντική δεν ήταν. Ο «μάρτυρας» Γρηγόριος ο Ε', Οικουμενικός Πατριάρχης, δήλωνε μάλιστα, πως κάθε είδους εξουσία είναι σταλμένη από το θεό και οποιαδήποτε «ανταρσία» εναντίον της είναι καταδικασμένη από αυτόν και την εκκλησία, σε μια προσπάθεια να καταπνίξει τον επαναστατικό αναβρασμό. Οι φαναριώτες από τη μεριά τους υποστήριζαν την ιδέα μιας "εκ των έσω διάβρωσης"της οθωμανικής αυτοκρατορίας έναντι της γενικευμένης πολεμικής σύρραξης.

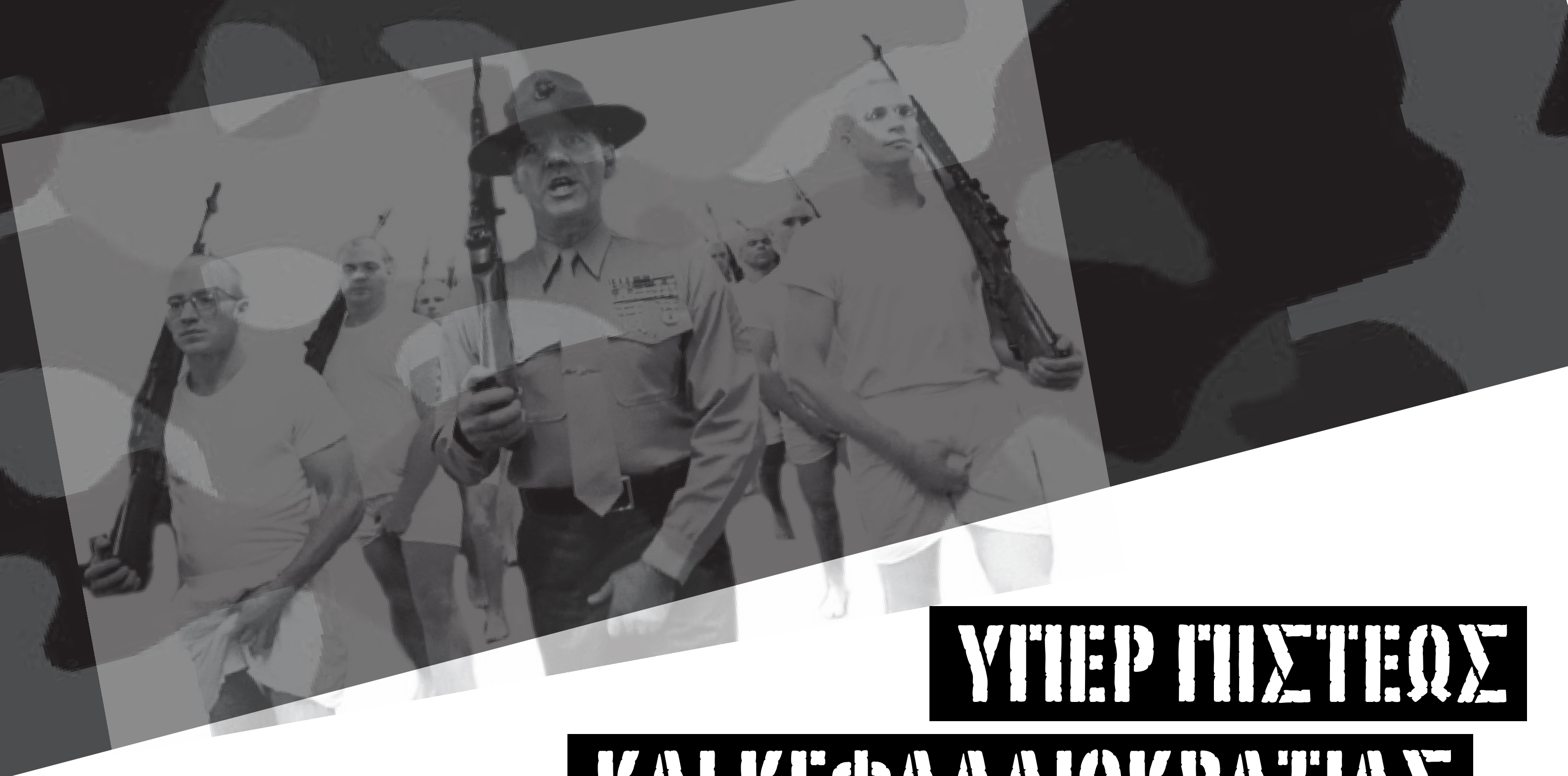
Ήρθε λοιπόν η ώρα της κατάρριψης των μύθων του 1821, όσο ηρωικοί και παραδειγματικοί και αν μας πλασάρονται. Η επανάσταση ξεκίνησε πριν τις 25 Μαρτίου με στόχο να απλωθεί από την Μολδοβλαχία μέχρι την Πελοπόννησο. Εξελίχθηκε μέσα από πολλές αντιφάσεις και εσωτερικές συγκρούσεις. Υποβοηθήθηκε από συνωμοτικές οργανώσεις με εθνικοαπελευθερωτικούς σκοπούς όπως η Φιλική Εταιρία με αρχηγό αρχικά τον Αλέξανδρο Υψηλάντη, η οποία έπαιξε βασικότατο ρόλο στη διαμόρφωση των ιδεολογικών χαρακτηριστικών του ξεσηκωμού. Αυτή ήταν που προσέδωσε τα αστικά χαρακτηριστικά και καλλιέργησε στις πλατιές μάζες την ιδέα της επανάστασης. Φυσικά, δεν ήταν μόνο ο περιούσιος λαός που συνειδητοποίησε την καταπίεση που υπέμενε και αντέδρασε. Εκτός από τους έλληνες επαναστάτησαν αρβανίτες (που ήταν και οι περισσότεροι οπλαρχηγοί της επανάστασης), βλάχοι, ρουμάνοι, σέρβοι ακόμα και φτωχοί τούρκοι. Τέτοιο ήταν το δημοκρατικό όραμα πολλών ελλήνων της εποχής, όπως ο Ρήγας Φερραίος, που οραματιζόταν μια "παμβαλκανική ομοσπονδία". Επίσης, η τουρκική κυριαρχία δεν ήταν ο μόνος στόχος των εξεγερμένων, παρότι τελικά περιορίστηκαν εκεί. Πολλές μαρτυρίες της εποχής αναφέρουν ότι οι έλληνες φεουδάρχες μεταχειρίζονταν τους υποτελείς τους με πολύ χειρότερο τρόπο από ότι οι τούρκοι αγάδες. Ο λαός ήρθε σε συθέμελη ρήξη με τα δεδομένα της προηγούμενης περιόδου, με το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού να συμμετέχει ενεργά στην ένοπλη σύγκρουση, διεκδικώντας μια καλύτερη ζωή.

Ας αφήσουμε, λοιπόν, τους μύθους του "κρυφού σχολειού" και του "χορού του Ζαλόγγου" σε όσους αρέσκονται να προσκυνούν λάβαρα και πατρίδες. Το πραγματικό νόημα της επανάστασης του 1821 δεν είναι η υποταγή σε μια σημαία ή σε ένα έθνος αλλά ο ξεσηκωμός ενάντια στην καταπίεση και στην εκμετάλλευση. Η κυρίαρχη αντίληψη που μας διδάσκεται δεν είναι καθόλου τυχαία. Προσπαθεί να μας πείσει για την ύπαρξη ενός έθνους ιστορικά αναλλοίωτου εντός του οποίου εκμεταλλευόμενοι και εκμεταλλευτές, εργαζόμενοι και αφεντικά, έχουμε κοινά συμφέροντα. Σε περιόδους σαν την τωρινή δε, όσο η οικονομική κρίση μαζί με την ταξική εκμετάλλευση οξύνεται, τόσο περισσότερο θα μας πουλάνε έθνος και θεό.

Ενδεικτική Βιβλιογραφία

1. Η κοινωνική σημασία της ελληνικής επαναστάσεως του 1821, Γιάννης Κορδάτος
2. Η επανάσταση του 1821 υπό το πρίσμα των πρώτων Ελλήνων Μαρξιστών ιστορικών (Ζεύγος, Κορδάτος, Μάξιμος, Σκληρός), Κ.Ζαφείρης, Σ.Λαπιέρης
3. Ιστορία (κωμικοτραγική) του Νεοελληνικού Κράτους 1830-1974, Βασίλης Ραφαηλίδης.
4. Η διαμόρφωση του νεοελληνικού έθνους και κράτους ως διαδικασία οικονομικής και πληθυσμιακής ομογενοποίησης (Ιστορικές αναφορές και θεωρητικά συμπεράσματα για το ζήτημα των μειονοτήτων), Γιάννης Μηλιός.

ΥΠΕΡ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΙΑΣ

Μας καλούν να μπούμε και πάλι στη γραμμή...Να ξεχάσουμε φίλους και συγγενείς, αγάπες και συνήθειες, την προσωπικότητα και τη βούλησή μας και , για το καλό του έθνους, να υπηρετήσουμε την πατρίδα. Να εκπαιδευτούμε στα όπλα και να γίνουμε άντρες.

Μας καλούν να εκπληρώσουμε την -υποχρεωτική- θητεία μας στον ελληνικό στρατό. Ας δούμε όμως τι ουσιαστικά πρεσβεύουν για μας όλες αυτές οι "υπέρτατες αξίες" που φέρει ο στρατός.

Μας λένε ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη τιμή από το να υπηρετείς την πατρίδα σου. Οι ίδιοι που κάθε άλλο παρά πιστοί υπηρέτες της είναι. Αυτοί που μοιράζουν μεταξύ τους "πατρίδες" λες και είναι τα χωράφια του παππού τους. Οι ίδιοι που τοποθετούν σύνορα ανάλογα με τα οικονομικά τους συμφέροντα διαφυλάσσοντας την "πατρίδα από τους κακούς λαθρομετανάστες" αλλά επιτρέπουν τη μετακίνηση χρημάτων και άλλων εργαλείων που εξυπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα. Τοποθετούν και ένα έθνος στη θέση του "εξωτερικού εχθρού" και η συνταγή πέτυχε. Εδώ αξίζει να θυμίσουμε ότι ο "μεγάλος εχθρός του ελληνικού έθνους, η τουρκία" αποτελεί εχθρό μόνο στη δική μας φαντασία , καθώς στη δική τους ουσία είναι μια χαρά σύμμαχος στις ανταλλαγές και απαγωγές πολιτικών και μη κρατουμένων και στο μοίρασμα της εκμετάλλευσης της γης.

Μας λένε ότι στο στρατό θα ωριμάσουμε και θα αποκτήσουμε δική μας προσωπικότητα. Προφανώς εννοούν ότι θα αποκτήσουμε τη δική τους προσωπικότητα που θα είναι ίδια για όλους εμάς. Μέσα σε συνθήκες όπου επικρατεί η ομοιομορφία στο φύλο, στην εξωτερική εμφάνιση (κούρεμα, ξύρισμα, στολές) και η τυφλή υπακοή στην ιεραρχία, πώς ακριβώς θα αποκτήσουμε "δικής μας προσωπικότητα"; Εκτός αν με τον όρο "ωριμάζω" εννοούν ότι μαθαίνω να υπακούω χωρίς καμία κριτική σκέψη τον στρατόκαυλο φασίστα λοχαγό μου αλλιώς θα "πάρω 30" ή θα φάω κάμποσες μέρες φυλακή και θα στερηθώ την άδειά μου, έτσι, για να βάλω μυαλό.

Μας λένε ότι ο στρατός είναι για να προστατεύει τα σύνορα της χώρας. Ξέχασαν να μας πουν και για τα συμφέροντα των συμμάχων, που στην περίπτωση της ελλάδας τυχαίνει να είναι η αμερική. Ξέχασαν να μας πουν τους αναρίθμητους πολέμους που λαμβάνει μέρος η ελλάδα τα τελευταία χρόνια μέσω των στρατιωτικών βάσεων της Σούδας και της Καλαμάτας, αλλά και με ανθρώπινο δυναμικό, στις επεμβάσεις "εκδημοκρατισμού" που πραγματοποιεί η αμερική σε ιράν, ιράκ, αφγανιστάν και πρόσφατα, το φλεβάρη του '14, στην κεντρική αφρική.

ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ, ΤΟΥΡΚΙΑ, ΓΕΡΜΑΝΙΑ
Ο ΕΧΘΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

Μας λένε ότι η ελευθερία μας εξαρτάται από τον ελληνικό στρατό. Από ποιούς ακριβώς κινδυνεύει η ελευθερία μας για να την προστατέψει ο στρατός; Κινδυνεύει από τους τούρκους , τους αλβανούς και τους σκοπιανούς ή από τα ντόπια και ξένα μεγαλοαφεντικά; Που , σε αγαστή συνεργασία μεταξύ τους, επιβάλλονται, θεσπίζουν νόμους και ποινές και εκμεταλλεύονται άθλια τους λαούς όλων αυτών των χωρών. Και αν οι λαοί αυτοί διεκδικήσουν την ελευθερία τους από αυτά τα αφεντικά ποιός θα κληθεί να τα προστατέψει; Όπως έχει δείξει η ιστορία, αλλά και όπως δείχνει το παρόν σε διάφορες άλλες χώρες, φυσικά ο στρατός. Ο στρατός που όποτε χρειαστεί στρέφει τα όπλα του ενάντια σε απεργούς, διαδηλωτές και εξεγερμένους.

Μας λένε ότι θα εκπαιδευτούμε στα όπλα. Μόνο που δε θα μάθουμε να τα στρέφουμε εναντίον αυτών που μας εκμεταλλεύονται και εξευτελίζουν τη ζωή μας. Ποιός τους είπε ότι θέλουμε να μάθουμε να σκοτώνουμε τούρκους, αλβανούς, “κομμουνιστές” και “αναρχικούς”; Και, μεταξύ μας τώρα, αν ήθελαν να σε εκπαιδεύσουν στα όπλα ένας μήνας θα ήταν αρκετός (τόσο διαρκεί άλλωστε και η εκπαίδευση). Οι υπόλοιποι 8 μήνες (και ίσως περισσότεροι προσεχώς) είναι από χάσιμο χρόνου μέχρι ακόμα μία φυλακή. Έχουμε πολύ καλύτερα πράγματα να κάνουμε στη ζωή μας.

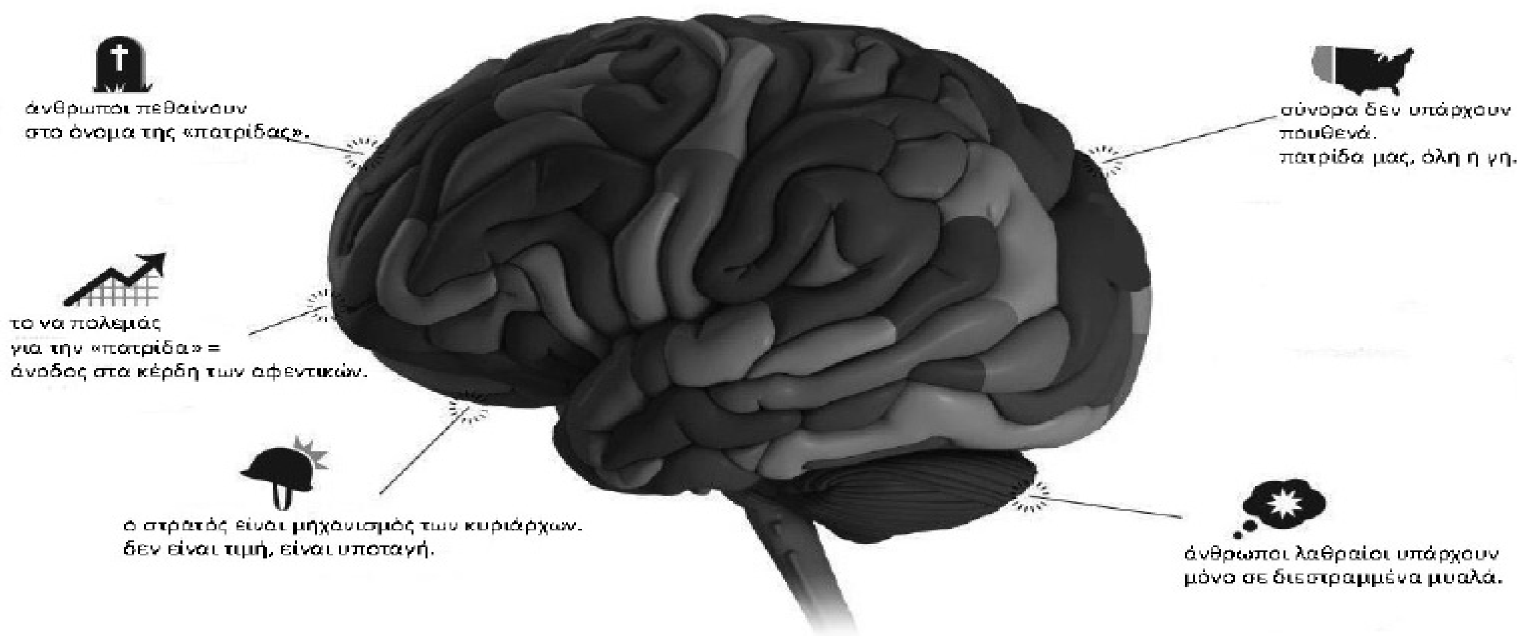
Μας λένε ότι θα κάνουμε φιλίες για μια ζωή. Μέσα σε συνθήκες όπως αυτές που περιγράψαμε παραπάνω η κοινωνικοποίηση δεν περιλαμβάνει επιλογή φίλου. Γίνεται βίαια και εξαναγκαστικά. Όταν καλείσαι να ανταπεξέλθεις σε συνθήκες εγκλεισμού ακόμα και ο χειρότερος εχθρός σου θες να γίνει φίλος σου.

Τέλος μας λένε ότι θα γίνουμε άντρες. Ε, όχι, αν η αντροσύνη είναι αυτό που είναι αυτοί, ας την κρατήσουν για τον εαυτό τους, ας παραμείνουμε παιδιά, ας μπορούμε να αγγίξουμε και τη θηλυκή (ή όποια άλλη) πλευρά μας.

Δεν τρέφουμε αυταπάτες. Ο στρατός είναι όντως ένα μεγάλο σχολείο. Η ύλη του όμως περιλαμβάνει αποκλειστικά την ένταξη του ατόμου σε αυτό το απάνθρωπο και ανθρωποφάγο σύστημα. Διδάσκει την εθνική ενότητα, την εθνική συνείδηση και άλλες τέτοιες μπούρδες. Διδάσκει δηλαδή να ξεχνάς ποιός αφέντης σε εκμεταλλεύεται και, επειδή έτυχε να γεννηθεί μέσα στα ίδια σύνορα με ‘σενα, να είσαι υποχρεωμένος να τον υπηρετείς, να δουλεύεις για αυτόν και να καταστέλεις όποιον διεκδικεί την ελευθερία του από αυτόν. Διδάσκει μια κοινωνία ζούγκλα όπου ο μοναδικός τρόπος να επιβιώσεις είναι η εκμετάλλευση του διαφορετικού και του αδύναμου.

Γνωρίζουμε ότι όσο περισσότερο θα μας κλέβουν τη ζωή τόσο θα μας ταΐζουν με έθνος και φυλή. Γνωρίζουμε ότι τους εκμεταλλευόμενους αυτού του κόσμου δεν μας χωρίζει κανένα έθνος. Γνωρίζουμε ότι καμία πατρίδα δε μας ενώνει με τα αφεντικά-εκμεταλλευτές μας. Δε θα γίνουμε αναλώσιμοι στο βωμό των συμφερόντων τους.

Γκρέμισε την εθνική σου συνειδηση. Απόκτησε ταξική.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

Φασισμός δεν είναι μόνο οι γνωστοί πειραγμένοι τύποι και οι παρακρατικοί και οι μαφιόζοι με τις σβάστιγκες και τους μαίανδρους, που χαιρετούν φασιστικά και πρόσφατα εμφανίστηκαν και μέσα στη βουλή να υπηρετήσουν και μέσα από εκεί τον ιστορικό τους ρόλο, ουσιαστικά ως προστάτες των συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου. Είναι σαφέστατα και αυτοί και πολύ καλώς είναι στο στόχαστρο του κόσμου του αγώνα.

Φασισμός είναι όμως και η αστυνομοκρατία γύρω μας και η καταστολή των κοινωνικών-ταξικών αγώνων, αλλά ακόμα και της έκφρασης ανατρεπτικού λόγου, ενάντια στο άδικο αυτό σύστημα.

Είναι και οι δολοφονίες των μεταναστών που επιχειρούν να περάσουν τα σύνορα. Όπως και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης όπου καταλήγουν πολλοί από αυτούς. Όπως και τα εργασιακά κάτεργα ανά τον ελλαδικό χώρο σε χωράφια, εργοτάξια, καφετέριες και παντού, όπου τα αφεντικά εκμεταλλευόμενα το καθεστώς της «παράνομης» ύπαρξής τους, τους συμπεριφέρονται ως να ήταν δούλοι τους.

Είναι και η επίθεση στους μισθούς και στα εργατικά δικαιώματα, ο εκβιασμός της ανεργίας και η επιβαλλόμενη φτωχοποίηση (και υποδούλωση) ολοένα και μεγαλύτερων κομματιών της κοινωνίας (ασχέτως εθνικότητας). Και ο αποκλεισμός τους ακόμα και από τη δυνατότητα κάλυψης στοιχειωδών αναγκών, όπως η υγεία, η στέγη, η τροφή.

Είναι, εν τέλει το όλο σχέδιο διαχείρισης της εργασίας και της ζωής ντόπιων και μεταναστών με όρους στρατιωτικούς και ολοένα και πιο άγριας εκμετάλλευσης και καταπίεσης από την πλευρά των όποιων φορέων της οικονομικής και κρατικής εξουσίας.

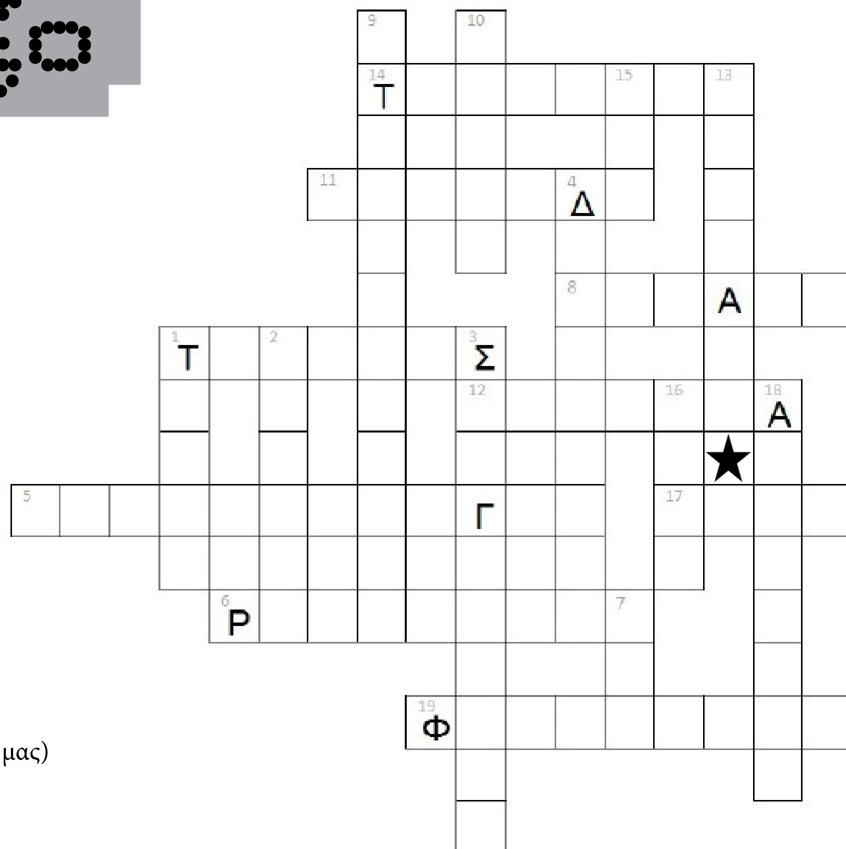
Γι΄ αυτό και ο αγώνας ενάντια στη φασιστική πανούκλα οφείλει να είναι και πόλεμός ενάντια σε κεφάλαιο και κράτος.

* Και μιας και αναφερόμαστε στο κράτος να ξεκαθαρίσουμε ότι με τίποτα δεν τρώμε το πρόσφατο παραμύθι του, να παριστάνει τον αντιφασίστα (!) «καταδιώκοντας» τα φασιστικά σκουλίκια που εξέθρεψε εδώ και χρόνια, αλλά και στο τώρα τους “κλείνει το μάτι” με τις πολιτικές του.

Και βέβαια στοιχεία του φασισμού θα πρέπει να τον αναζητήσουμε και σε διάφορες στιγμές της καθημερινότητας μας, στο σπίτι, στο σχολείο και παντού. Ακόμη και στη σκέψη μας. Στην επιβολή στους «αδύναμους» που μπορεί να φτάνει μέχρι και τη διαπόμπευση ή και τον ξυλοδαρμό. Στις ανταγωνιστικές σχέσεις που αναπτύσσονται ανάμεσα στον κόσμο της ίδιας τάξης. Στο «όλοι εναντίων όλων», που θέλουν να μας πείσουν ότι είναι η «χρυσή συνταγή» της επιβίωσης, έναντι του δρόμου της αλληλεγγύης μεταξύ των εκμεταλλευόμενων κομματιών της κοινωνίας.

σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

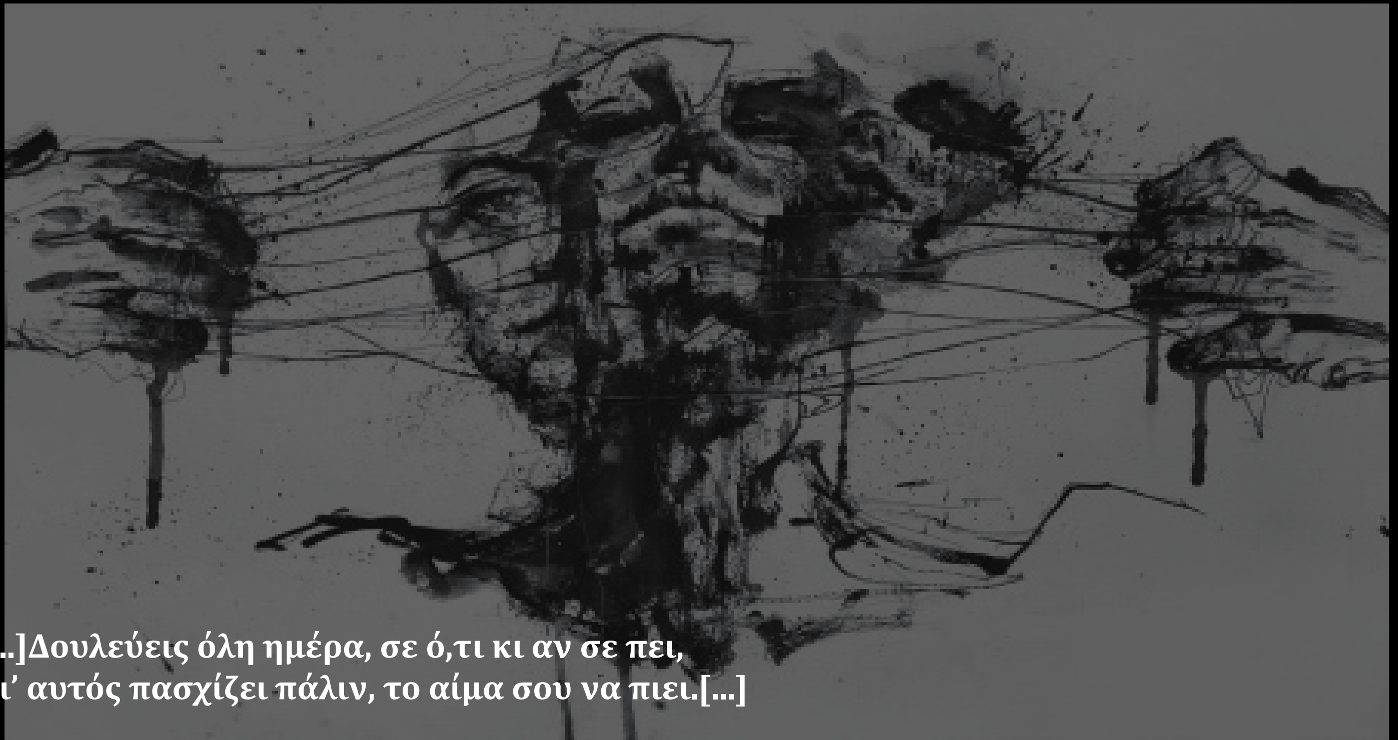
1. ούτε εθνικός, ούτε θρησκευτικός - ο δικός μας πόλεμος είναι …
5. εκεί μας γράφουν όταν δεν πατάμε στην τάξη
6. ... είναι των ηλιθιών ο πολιτισμός
8. η “τέχνη” του να την κάνεις προσωρινά από το σχολείο
11. είναι για εμάς όλη η γη (ή και τα παιδικά μας χρόνια)
12. σε Ελλάδα, ..., Γερμανία - ο εχθρός είναι στις τράπεζες και στα υπουργεία
14. υπάρχουν πολλές στα Κανάρια
17. πολλές φορές κι ενώ είμαστε στην τάξη ο ... μας ταξιδεύει αλλού
19. η μελέτη του έργου τους δεν ενθαρρύνεται και τόσο στο σχολείο

ΚΑΘΕΤΑ

1. υπάρχει και τέτοιο …μποξ
2. μεθυσμένα …
3. η κατάληψη είναι το καλύτερο …δάνειο
4. μας κάνει να κλαίμε (αν δεν έχουμε πάρει τα μέτρα μας)
7. υπάρχουν και τέτοια ... “θέματα” στη σχολική ζωή
9. είναι όποιος γουστάρει να γίνει καραβανάς
10. υπάρχει και τέτοια αγία... στην Ηλιούπολη
13. εντυπάκι που τα σπάει (και τη σπάει στους φασίστες)
15. ίσως είναι λίγο απαξιωτικό για διάφορα από αυτά να τα χρησιμοποιούμε για να χαρακτηρίσουμε τους μπάτσους
16. μια από τις καλύτερες ...ώρες στο σχολείο
18. δίκαιη αντίδραση στα παράλογα “πρέπει” τους

οι λύσεις στο blog μας...

τελίτσες

[...]Δουλεύεις όλη ημέρα, σε ό,τι κι αν σε πει,
κι’ αυτός πασχίζει πάλιν, το αίμα σου να πιει.[...]

[...]Σ’ ανατολή και δύση, και νότον και βοριά,
για την πατρίδα όλοι, να ‘χωμεν μια καρδιά.
Στην πίστιν του καθ’ ένας, ελεύθερος να ζη,
στην δόξαν του πολέμου, να τρέξωμεν μαζί.

Βουλγάροι κι Αρβανήτες, Αρμένιοι και Ρωμιοί,
Αράπηδες και άσπροι, με μια κοινήν ορμή,
Για την ελευθερίαν, να ζώσωμεν σπαθί,
πως είμαστ’ αντριωμένοι, παντού να ξακουσθή.

Όσα απ’ την τυραννίαν, πήγαν στην ξενητιά
στον τόπον του καθ’ ένας, ας έλθη τώρα πιά.
Και όσοι του πολεμου, την τέχνην αγροικούν
Εδώ ας τρέξουν όλοι, τυρράνους να νικούν.[...]

[...]Να σφάξουμε τους λύκους, που στον ζυγόν
βαστούν,
και Χριστιανούς και Τούρκους, σκληρά τους
τυραννούν.[...]

[...]Ο κόσμος να γλυτώση, απ’ αύτην την πληγή,
κ’ ελεύθεροι να ζώμεν, αδέλφια εις την γη.

απόσπασμα από

το “Θούριο” του Ρήγα Φεραίου

αναρχική συλλογικότητα
απόπυρα
στην Ηλιούπολη
apopyra@espiv.net - apopyra.espivblogs.net